

придоби му име философъ, титло което споредъ тогавашното значеніе даваха на онѣзи, что са достигнали въ ученіе до не plus ultra, но които не секога уйдистватъ съ дѣлoto. На таковъ человѣкъ требуваше да ся поручи това свѣрзанно съ толкози затрудненія дѣло. Но тукъ пакъ ся ражда другъ вопросъ не по маловаженъ отъ первыятъ, който още повѣче возбуждава любопытство. Знахѣ ли Кирилъ и Меодій Балгарскіатъ или Словенскіатъ языкъ? — »Знахѣ, отговарятъ Грецкитъ и Латинскитъ легенди и історици, тїи бѣхѣ Грецы, (Римляне, Ρωμαῖοι).

Най големата часть отъ писателитѣ и почти сичкитѣ Русски, не ся грыжаха за това слово. Извѣстно е, каквото Византійската Імперія бяше не Грецка Імперія, а истинно Римска, Грецка ся нарича неправилно. Сами Грецытѣ (*ἔλληνες*) като станаха една масса сосъ всемірната Римска Імперія, имаха за честь да ся наречатъ Римляне (*Ρωμαῖοι*). Обладателитѣ на извѣстниятъ тогава свѣтъ честиха съ това име сичкитѣ побѣждениитѣ народи, освенъ Евреитѣ. Споредъ това общо правило на Римската политика, сичкитѣ народи, и особно сякой человѣкъ, който считаше надъ